

[Christmas Møller.]

tigt *da*; men overfor tilsvarende Forhold *nu* vilde Statsministeren ikke handle paa tilsvarende Maade. Jeg spørger da Statsministeren, om han og Ministeriet i det hele taget overfor den fortsatte Linie med manglende Produktion inden Landets Grænser, med Vanskeligheder for vor Eksport, ikke mener at have sin fornemste Opgave i at undersøge disse Spørgsmaal og paa de Omraader, hvor Hjælpeforanstaltninger kan foretages, søge at sætte dem ind.

I det Øjeblik den højtærede Minister siger, at det fremdeles er hans Opgave at raade Bod paa alle Fortidens Synder, saa siger han jo derigennem, at Regeringen i Virkeligheden ingen Opgaver har; og man faar ogsaa det Indtryk, at det er det, der er Statsministerens Opfattelse.

Ordføreren for Forespørgerne (Hans Hansen): Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at det skulde glæde mig, om det ærede Medlem kunde oplyse, hvor der kan købes 2 600 Rugbrød for 100 Tdr. Korn. Arbejdernes Fællesbageri betaler nemlig kun 1 200 Rugbrød for 100 Tdr. Rug, og jeg ved ingen Steder, hvor det er anderledes.

Jeg vil sige med Hensyn til det Forhold angaaende Monopolet, som det ærede Medlem fremførte, at en Mand har udtrukket 2 600 000 Kr. paa ti Aar — det ærede Medlem sagde, at jeg maatte hellere gaa ind for at bekæmpe den Slags Ting —, at det er jo netop det, jeg har bebrejdet den højtærede Statsminister, at han holder Haanden over de Monopoler, der muliggør dette; det er det, hele Diskussionen har drejet sig om.

Jeg har stillet et Spørgsmaal, og jeg beklager, hvis den højtærede Statsminister har besvaret det, og jeg ikke har hørt Svaret. Men jeg maa sige, at jeg har ikke været udenfor denne Sal, naar den højtærede Statsminister har talt, og naar jeg da ikke har hørt den højtærede Statsministers Svar, er der maaske ogsaa andre Medlemmer her, der ikke har hørt Svaret. Jeg maa derfor tillade mig at gentage Spørgsmaalet: Vil Regeringen gaa ind for et Forslag i Henhold til Socialdemokratiets Programpunkt 10, som hedder:

„Afskaffelse af Skatter og Love, der skaber Varefordyrelse for Befolkningen“? Da dette Punkt ogsaa findes optaget i det radikale Venstres Program og i Partiet Venstres Program, kunde jeg tænke mig, at det kunde gennemføres. Jeg vil gerne bede den højtærede Statsminister om at svare

kort ja eller nej. I hvert Fald beklager jeg det, hvis Statsministeren har svaret, og jeg ikke har hørt det.

Statsministeren (Stauning): Overfor det af Forespørgernes Ordfører (Hans Hansen) nu stillede Spørgsmaal skal jeg oplyse, at saa vidt mig bekendt har den nuværende Regering hidtil arbejdet paa dette Programpunkts Virkeliggørelse, har bl. a. afskaffet en Skat for ikke længe siden, der androg, om jeg husker ret, ca. 5 Mill. Kr. om Aaret, og jeg gaar ud fra, at man kan fortsætte endnu et godt Stykke frem mod dette Programpunkts Gennemførelse. I øvrigt er det ikke det ærede Medlem ubekendt, at der eksisterer særlige Programpunkter for de to Regeringspartier for Arbejdet under denne Regering. Socialdemokratiets Program gælder for den Del af Regeringskoalitionen, som er Socialdemokratiet, naturligvis ikke for den anden. Det maa det ærede Medlem vide alt sammen, han er saa gammelkyndig i de Dele, saa det behøver han ikke at staa her og spørge om.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spurgte paa ny om Størrelsen af det Beløb, som er anvendt. Naar jeg ikke før vilde nævne Beløbet bestemt, er det, fordi jeg ikke paa staaende Fod er nøjagtigt vidende om det. Saa vidt jeg ved, er det op imod Millionen, som er naaet, eller 800 000 Kr., det krænkes der formodentlig ikke nogen Samfundsinteresse ved at nævne. Jeg vil nødig krænke nogen og vil nødig blive beskyldt for Løgner eller noget andet i en senere Diskussion, hvis dette Tal nu ikke skulde være fuldkommen holdbart.

Saa spurgte det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, om Regeringen ikke erkendte, at det var en Opgave for den at følge Forholdene med Opmærksomhed og om fornødent, iværksætte Hjælpeforanstaltninger. Jeg har søgt at gøre Rede for i Gaar, at det er just det, Regeringen anser for sin Opgave. Derfor har vi haft de og de Overvejelser, derfor har vi søgt at sætte de og de Midler i Virksomhed, og endelig har vi forelagt en Række Lovforslag, som efter min Mening er nødvendigt Supplement overfor adskillige Sider af den Situation, hvori vi befinder os. Det har jeg sagt. Jeg hørte, at det ærede Medlem fremdeles hævdede, at jeg overhovedet ingenting har sagt. Saa forstaar jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem bliver ved at spørge, for det ærede Medlem kan da forstaa, at andet end dette Svar, som ingenting er i det ærede Medlems Øren, kan det ærede Medlem naturligvis ikke faa af mig.